

Tydzień z Maryją

Nr 11/2026 (362)

IV Niedziela Wielkiego Postu

15.03.2026

17 marca - wspomnienie św. Patryka

Z liturgii Mszy świętej - 1. czytanie (1 Sm 16, 1b. 6-7. 10-13)

Historia króla Dawida

Król Dawid był jedną z najważniejszych postaci żydowskiej historii. Żył na przełomie XI i X wieku przed narodzeniem Chrystusa. Pochodził z Betlejem. Był najmłodszym z ośmiu synów Jessego. Jego obowiązkiem było wypasanie owiec. Na króla, w tajemnicy namaścił go sędzia i prorok Samuel. „Od tego dnia duch Pański opanował Dawida”.

Izraelem rządził wówczas król Saul, którego dręczyły złe duchy. Swoistym antidotum na stany depresyjne króla Saula okazał się Dawid, który przygrywał mu na cytrze. Saul polubił Dawida i pozostawił go w pałacu.

Czasy były niespokojne, trzeba było walczyć. Postrachem dla obozu Saula był wojownik filistyński Goliat, dobrze zbudowany, odziany w zbroję, giermek nosił mu tarczę.

Wyzwanie rzucone przez Goliata, jako jedyny z obozu Saula podjął Dawid. Stał przed Goliatem uzbrojony w kij pasterski, procę i kilka kamieni w torbie. Dawid zdążył wycelować prosto w czoło przeciwnika, Goliat upadł na ziemię. Młodzieniec chwycił miecz olbrzyma, „dobił go; odrąbał mu głowę”. Gdy spostrzegli to Filistyni, wszyscy uciekli.

Nagrodą za zabicie Goliata miało być m.in. małżeństwo z królewską córką. Dawid początkowo zyskał sympatię króla Saula, lecz szybko ją utracił, przez zazdrość władcy. Mimo to, król ustanowił go dowódcą wojska w nadziei, że spotka go klęska.

Za oddanie córki Dawidowi, Saul zażądał jeszcze stu „głów” żołnierzy filistyńskich, z zamysłem, że ta „misja” jest niemożliwa do spełnienia. Dawid wywiązał się z tego zadania podwójnie. Mikal została żoną Dawida.

Saul czyhał na życie zięcia, obawiał się utraty królestwa. Dawid musiał uciekać i ukrywać się. Pomagał mu Jonatan, syn Saula, z którym Dawid był w bardzo dobrych, przyjaznych relacjach.

Saul jednak jeszcze kilkakrotnie podejmował daremne próby schwytania swego przeciwnika. Dawid z kolei kilka razy dostawał się potajemnie do obozu Saula i demonstracyjnie darował mu życie.

Po śmierci Saula i po walkach z Iszbaelem, synem Saula, Dawid został królem całego Izraela. Syjon uczynił swoją rezydencją, a z Jerozolimy stworzył główny ośrodek religijny i stolicę Izraela.

Król Dawid troszczył się o poddanych. Zjednoczył społeczeństwo izraelskie w jeden naród. Zapisał się w pamięci poddanych jako doskonały wódz wojskowy. Sprowadził do Jerozolimy Arkę Przymierza. Zaplanował budowę wielkiej świątyni.

Rozważania o miłości

Miłość nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. To stwierdzenie stawia miłość obok sprawiedliwości, postawy szczerzej, pełnej prostoty i godności, będącej odbiciem sprawiedliwości Bożej. W Biblii sprawiedliwym jest ten, kogo Bóg za takiego uznaje. Z niesprawiedliwości mogą się cieszyć tylko ludzie grzeszni, nieprawi, przeciwstawiający się Bogu, myślący tylko o własnej korzyści i wygodzie. Radość z prawdy to cecha ludzi sprawiedliwych, prawych, otwartych na rzeczywiste wartości. Związek prawdy z Bogiem bardzo wyraźnie występuje już od samego początku Pisma Świętego. Bóg jest prawdziwy, prawy, w odróżnieniu od bóstw pogańskich, które są kłamstwem, fałszem, ponieważ w rzeczywistości nie istnieją. W Ewangelii św. Jana Chrystus sam siebie nazywa prawdą, a prawda, prawdziwość jest cechą Ojca. On działa w prawdzie; ludzie wierni Bogu postępują w prawdzie. On ich w prawdzie zachowuje i daje im Ducha Prawdy.

Z kazań pasyjnych...

Święty Piotr

Szymon Piotr – mąż, 30-letni rybak pochodzący z Betsaidy. Otrzymał od Jezusa nowe i symboliczne imię: PIOTR, czyli Skąła. Był człowiekiem porywczym o żywym temperamencie. Pamiętamy go kroczącego po wodzie do Jezusa.

Po tych trzech latach niezwyklej przygody z Mistrzem z Nazaretu przyszła wreszcie noc Wielkiego Czwartku. Przy Ostatniej Wieczerzy Jezus umywał uczniom nogi. Piotr zaś zawzięty jak zwykle nie chciał pozwolić Jezusowi na taką czynność, która zarezerwowana była dla niewolników. Nie chciał patrzeć na Jezusa takiego małego, uniżonego... Nie rozumiał.

Zaparł się Jezusa ten, który miał być skąłą, ten który mówił: „Choćby wszyscy zwątpili w Ciebie, ja nigdy nie zwątpię”. Co się stało, że tak postąpił? Dlaczego się zaparł? A może po raz kolejny ujawniło się to, co nosił w sercu przez ostatnie lata?

Znamy historię Piotra po Zmartwychwstaniu Chrystusa. Widzimy go jak biegnie co tchu do grobu, na wieść, że jest pusty. Wyskakuje z łodzi i rzuca się w morze do Pana stojącego na brzegu. Wtedy dzieje się rzecz niezwykle. Jezus pyta się trzykrotnie Piotra: „Czy kochasz Mnie? (J 21,15-17)”. Wcześniej trzykrotne zaparcie, tu trzykrotne

i pełne pokory potwierdzenie miłości.

Święty Piotr może stać się dla nas patronem na czas Wielkiego Postu. Każdy z nas jest tak często narażony na zdradę Jezusa: w domu, w szkole, w pracy i wielu innych miejscach. Może już nie raz zdarzyło się, że zaparliśmy się naszego Mistrza. To nie oznacza jednak naszej całkowitej przegranej, tak jak nie oznaczała przegranej w życiu Apostoła Piotra. Może i w naszym życiu potrzeba pewnego procesu, dojrzewania do prawdziwej miłości? Nie lękajmy się! On nie wypomni naszych grzechów, jak po swym zmartwychwstaniu nie wypomnił ich Piotrowi.

Czas przeczytać Biblię

Księga Habakuka

Habakuk pytał Boga, dlaczego ludzie kradną, kłamią, oszukują, zabijają i dlaczego Bóg dopuszcza te niegodziwości. Prorok ów wiedział, że Pan Bóg jest sprawiedliwy i święty, ale nie mógł pojąć, dlaczego pozwala, aby złe uczynki uchodziły płazem. Bóg nie rozgniewał się na proroka, ale mu odpowiedział, obarczając jednocześnie przesłaniem dla ludzi, które ważne jest po dziś dzień. Bóg miał plan, dziwniejszy, niż Habakuk był zdolny sobie wyobrazić! Otóż do ukarania mieszkańców Judy Stwórcza zamierzał wykorzystać Babilończyków. Fakt ten wywoływał w umyśle Habakuka kolejne pytania. Przecież Babilończycy byli o wiele gorsi i bardziej niegodziwi niż Judejczycy. Jak Bóg mógł ich użyć jako narzędzie kary?

Bóg zapewnił Habakuka, że pewnego dnia ukarze wszystkich, którzy się Mu sprzeciwiają. Natomiast Ci, którzy Bogu ufają, otrzymają nagrodę. Trzeba tylko cierpliwie czekać.

Największą czcią do św. Józefa wyróżniała się św. Teresa z Avila, wielka reformatorka Karmelu (+ 1582). Twierdziła ona wprost, że o cokolwiek prosiła Pana Boga za jego przyczyną, zawsze otrzymała i nie była nigdy zawiedziona. Wszystkie swoje klasztory fundowała pod jego imieniem. Jego też obrała za głównego patrona swoich dzieł. Doroczną uroczystość św. Józefa obchodziła bardzo bogato, zapraszając najwybitniejszych kaznodziejów, orkiestrę i chóry, dekorując świątynię, wystawiając najbogatsze paramenty liturgiczne. Podobnie św. Wincenty à Paulo ustanowił św. Józefa patronem swojej kongregacji misyjnej, przed nim zaś uczynił to św. Franciszek Salezy.

Do szczególnych czcicieli św. Józefa zaliczał się również św. Jan Bosko, który założył wśród swojej młodzieży Stowarzyszenie pod wezwaniem św. Józefa. Św. Leonard Murialdo, przyjaciel św. Jana Bosko, założył zgromadzenie zakonne pod wezwaniem św. Józefa (józefici).

Jan XXIII (Józef Roncalli) wpisał imię św. Józefa do Kanonu Rzymskiego (Pierwsza Modlitwa Eucharystyczna). Św. Józefa uczynił patronem II Soboru Watykańskiego (1962-1965). Decyzją Benedykta XVI, ogłoszoną już za pontyfikatu papieża Franciszka, w 2013 r. imię św. Józefa włączono także do pozostałych modlitw eucharystycznych.

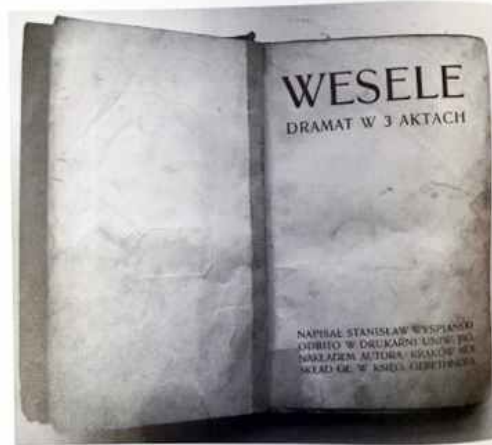
INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 16.03.2026	
8:00	W intencji wszystkich parafian
18:00	+ Za śp. Helenę, Jerzego Siuszko, zmarłych z rodziny Bednarczyk, Tochowicz i dusze w czyśćcu cierpiące
	+ Za śp. Jacka Piątka
Wtorek – 17.03.2026	
8:00	+ Za śp. Sabinę, Eugeniusza Nogiec w rocznicę śmierci i zmarłych z rodziny
18:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej dla Hani, Agnieszki i Ryszarda z racji urodzin + Za śp. Adama Nogiec
Środa – 18.03.2026	
8:00	+ Za śp. Jana, Alfredę, Albinę, Adama, Andrzeja
18:00	+ Za śp. Jadwigę Kubińską
20:00	+ Za śp. Matyldę, Kazimierza, Jerzego Jaskółka
	+ Za śp. Ludwika Ruskiewiczza
	+ Za śp. Annę Kozłowską
	+ Za śp. Andrzeja Miskę
	+ Za śp. Juliana Kmitę
	+ Za śp. Stanisławę Kmitę
	+ Za śp. Ireneusza Kamińskiego
	+ Za śp. Jolantę Boroń
	+ Za śp. Janinę Kuchtę
	+ Za śp. Tadeusza Kozłowskiego
+ Za śp. Józefa Kolarskiego	
Czwartek – 19.03.2026 – Uroczystość św. Józefa, Oblubienca NMP	
18:00	+ Za śp. Józefa, Krystynę Pałka, Grażynę Wywiół, Marię, Józefa Bińczyckich
Piątek – 20.03.2026	
18:00	+ Za śp. Jana Stefańskiego w 15. rocznicę śmierci
Sobota – 21.03.2026	
7:00	+ Za śp. Dagmarę Świeczka
18:00	+ Za śp. Józefa Tochowicza
Niedziela – 22.03.2026 – 5. Niedziela Wielkiego Postu	
7:00	W intencji wszystkich parafian
9:00	+ Za śp. Ariadnę Kozłowską
10:30	+ Za śp. Józefa Brożka, Józefa Adamka
12:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Józefy z racji 70. rocznicy urodzin
18:00	+ Za śp. Marię, Jana Herian w 33. rocznicę śmierci, Annę, Karola Gawrońskich i zmarłych z rodziny

Bacny obserwator

- 125-lecie premiery „Wesela” Stanisława Wyspiańskiego

Historia powstania i premiery „Wesela” to fascynujący zapis tego, jak krakowska codzienność przełomu wieków przekształcała się w narodowe arcydzieło. Wszystko zaczęło się od powrotu Stanisława Wyspiańskiego z Paryża w 1894 roku. Artysta, zmagający się z problemami finansowymi i zdrowotnymi, znalazł wówczas oparcie w salonie Elizy Pareńskiej. To ona jako jedna z pierwszych dostrzegła jego geniusz i otoczyła go opieką, która wykraczała poza zwykłe wsparcie materialne. W tym kręgu towarzyskim, wśród córek gospodyni – Maryny i Zosi – krystalizowały się pierwowzory postaci w „Weselu”.

Pierwsze wydanie „Wesela” Stanisława Wyspiańskiego, Kraków 1901

Bezpośrednim impulsem do napisania dramatu stał się ślub i zabawa weselna Lucjana Rydla z Jadwigą Mikołajczykówną w listopadzie 1900 roku. Wyspiański, obecny na uroczystości, niemal natychmiast przystąpił do pracy. Proces twórczy był gwałtowny i budził ogromne emocje w krakowskim środowisku. Rodzina Rydlów, świadoma, że autor uwiecznia ich na kartach dramatu,

bezsukutecznie próbowała wymusić zmiany imion postaci, obawiając się towarzyskiego skandalu. Wyspiański pozostał jednak nieugięty, osobiście dbając o każdy szczegół inscenizacji – od projektów kostiumów po precyzyjne ustawienie rekwizytów na scenie.

Kulminacją tych starań była premiera jego sztuki 16 marca 1901 roku w Teatrze Miejskim w Krakowie. Mimo początkowego sceptycyzmu aktorów, którzy nie do końca rozumieli nowatorską formę dzieła, oraz pierwszych chwil oszołomienia publiczności, spektakl zakończył się niebywałym triumfem. Widzowie opuszczali teatr poruszeni wizją, która w lokalnym wydarzeniu zamknęła uniwersalną diagnozę polskiej duszy. „Wesele” z dnia na dzień stało się wydarzeniem narodowym, a krakowskie salony, mimo początkowych uraz, musiały uznać wielkość wizji artysty, który z zasłyszanych rozmów stworzył pomnik literatury polskiej.

(Na podstawie książki Moniki Śliwińskiej „Muzy Młodej Polski”)

Konkurs „Kraków mniej znany” - pytanie nr 13

Jaką funkcję pełnił Stanisław Wyspiański na ślubie Lucjana Rydla?

Odpowiedź proszę przesać na adres konkurs@parafiamichalowice.pl
Regulamin konkursu jest na stronie internetowej parafii.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA IV NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU – 15.03.2026

Dzisiaj rozpoczynamy rekolekcje parafialne.

Do jutra przyjmujemy zgłoszenia **chorych chcących przyjąć księdza rekolekcyjnego** z racji wielkopostnych parafialnych rekolekcji. Odwiedziny chorych z możliwością skorzystania z sakramentu pokuty i przyjęcia Komunii św. będą w środę 18 kwietnia od godz. 10:00.

Droga krzyżowa w piątek o godz. 17:00 (dla dzieci) i po Mszy św. o godz. 18:00, a w niedzielę po Mszy św. o godz. 12:00 i o godz. 16:00. **Nocna Droga Krzyżowa** w piątek o godz. 22:00. **Gorzkie żale** z kazaniem pasyjnym w niedzielę o godz. 17:00.

Dzisiaj oraz w przyszłą niedzielę, po każdej Mszy św., wolontariusze rozprawdają **Baranki Wielkanocne**.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl